

463
molestissimè fert injuriam meam, indoleq. quod
medicorum senam mitigari nequeat. Curabit
tamen, quatenus potè, ut reditum meum maturet.
Et ego omni ope nitar. ut quàm brevissimè ab
indignissimo Epileo revocari; nec regeſcam à
laboribz donec te restitutum corli intelligam.
Heidelbergæ MDC. LXVII.

Joh. Ludov. Fabricio Theol.
Doctori et Prof.

380.

Sig. W. adhuc venerationem intendit ex aedile,
aulicorq. à conspectu et vultu suo aruit. Illi
tamen q. saltem habent, quem in Thrasone
suo laudat gnatho Terentianq. solent ante
vespibula aduim convenire, et preces aut solan-
na sua transmittere q. ministros. Commercium il-
li ultro citroq. et responsa velut internuncii deorū
ferunt; quæstares novam Velledam in edito habi-
tare conclavi et oracula formare. Coderium
quod in relapandi gratia Sinacu abeat, non
q. dem invideo; doleo dantiū, quod solq. vinū
hominū bibam absq. acidulq. Precor interea,
ut bonis avibz bibas et salvy redeas. Vale MDC. LXVII.

Joh. Henrico Rhonio Patricio
Tigurino

Tiguri.

381.

Non potui celeriq. Dulcissime Rhoni, tuis
elegantissimis literis respondere; nam et itinere
disractus, et valetudine miny integra impedire
fui. Ut redii ex Franconia, qua cum Sereniss.
Principe disceſſeram appuli me ad epistolam
ſcribendam; Sed noxiſſimq. Catharry primū
ſauis miſidens, deinde in ſtomachū delapſq.
manū deſtituit et oīs cogitationes confudit.
Interea tamen, quō animo, quanto deſiderio
te coluerim vix jam expreſſero; tanti enim
tuis apud me amor ē, ut vitam mihi ſua-
riſſimam putem, ſi recordare jucundiſſimæ
tue conſerſatōis afficias. Diſſertationem meam

de Asyly accepit et avidissime perlegi. Fateor
ingenium, me magnam ex ea cepisse volupta-
tem, non solum quod conspicerem nobilissimum
argumentum quod à summis Viris confusi tracta-
tum meminimus, te utilissimo ordine, lectione
varia, et adiuva. elegantissimo exponasse; se-
et indefessa diligentia, in ipso adolescentia flor-
ad amplissimam gloriam pervenisse. Ea certe la-
bonis tui opera est, ut me potuisset accendere ad
induciam, nisi iam pridem cedere industria mea
dedicissem. Neque enim, quanta magnitudine ei mi-
genii et industriae feliciter facilitas, à nobis sunt
expetenda; multo minus invidenda, cum supra
obtrectationem nostram atque invidiam ascenderis.
Sed magis nos in aule claritudine et magnis copi-
rationibus animum implere; dumque ambitione et
inani honorum dulcedine animum permulcemus.
mens nostra illis ineptiis occupata ad literas hu-
maniores nauscat, et sapientia quæpta negligit.
Debet ea anima quæ loco cognato suo immortali.
talem ex radiis suis quærit, non fulgidis aule
solatibus includi; debet vix liberata esse curis, et
vaporis hyperbige votis, quibus miseri lacreamur.
Cum enim ambitio nos distorquet exagitat cu-
piditas, ipse aularum mutabilis vultus inquietat;
enervamus robur mentis, et curis deterrimus fran-
gimus ut in florentissima ætate plerumque concidat,
et immul obmutescat. Vos, quibus benignior sortis as-
signavit alpes misiferas, yeti et industriis literis in-
cumbitis, neque eas sentitis tempestates, quæ per mis-
eriores terras plerumque grassari solent. Quemad-
modum dum Homericæ, nubibus epis circumfusi
et tecti, remotique ab aularum presepia, à principum
vivendo vultu vitam agitis dulcissimam,
qualis quidem pulcherrimas mentes decet, quæ supra
utilitatem plebi perclaro ingenio se attollere mo-
vuerit. Si velint, ut talem Musis omnis nationis
aliquando

464
non recuperem; epistimo enim me ad liberas exultan-
das non planè fore meum, si spes aulicas,
fastum et ambitionem exponerem. Scribis et ve-
hementer iactas, quòd libertate adhuc tua gaudere
et puellas omnes, istas huius generis Sirenes ab aë-
re lecto fortiter propulses. Enim verò hoc velim
scias, amicum istum tuum mihi vehementer
gravi. Ne quare ab aliquo tempore similis mihi
sit torpor, et multo ad id usque nequissimum ge-
nus armavit. Vereor in ne aliquando amor
dignitatem suam et injuriam vindicet.
Puto etiam, de multo de duritie atque gravitate
remissura si Helvetica Sirenes paullo concin-
nig ffulam urbanam inflaverint. Videris
enim non planè udesse seipsum seque-
rem cum eas osculo invadere voluisti. Ego quidem vras
semper amavi puellas, et illam gratam capis-
simum animi consentaneam mori infirmitatem cau-
davi; possem quare ad veteres revolvam
mores si in Helvetia essem. Sed de his satis
negatum. Tu me ama, Amiciessione Rhoni,
et feliciter Vale. H.B. MDCCLXXVII 26 Julii.

Joh. Henrico Heideggero S. Theol.
Doctori et Prof.

382
Anipig scribendi et benevolentia tua seque-
non satisfacere pietati, quam tibi debeo. Trepidat
tamen est conscientia mea, me et candidissimis
amore coluisse te, et multa semper recordati-
one observasse. Nec enim patientia tua merita,
quod mi me amplissima esse voluisti, ut tui un-
quam oblivio me capiat. Literas tuas jam
diu accepi et ad orationum oppressi; etiam
salutem amicis renunciavi, quam illis adhiberi
passeras. Ex Westphalia, quod volebas, nihil
novi affert, nisi quod Martii illis Ghelis furor
paullulum detumescent. Nuper nunc militem con-
scripsit et paramento ad eum pulchrum Westphalia,
miserum tamen et ubi tribas novam tempestatem